

lader være med at komme til Købstaden; men det er maaske ogsaa det, man gerne vil. Jeg ved ikke, om det er det, man har tænkt paa, men det maa blive Følgen. I det hele taget mener jeg, at det er ganske ubeføjet af Lovgivningen at gribe ind paa dette Omraade, det synes jeg Lovgivningen skulde holde sig fra.

Indenrigsministeren (Kragh): Det var jo fra de fleste Sider eine grausame Salbe, kan man sige, og hvis Geværene havde været ladt med skarpt, kunde det have været farligt for Lovforslagets Liv. Men da jeg af de ærede Ordføreres Udtalelser forstaar, at det er løst Krudt, som disse Bøsser er ladt med, maa jeg maaske have Lov til at bringe samtlige Ordførere min Tak for den Tilslutning, de i Virkeligheden har givet Lovforslaget. Naar man har bedømt det saa forskelligt og fra de forskellige Sider fæstet sig saa stærkt ved de forskellige Bestemmelser, som man mener at burde være utilfreds med, er det efter min Mening Udtryk for to Ting, nemlig for det første dette, at det er umuligt at bringe alle Enkeltheder i et saadant Forslag i Overensstemmelse med de Ønsker, man fra de forskellige Sider har, og dernæst for, at det er et Lovgivningsomraade, der, som ogsaa udtalt af en af de ærede Ordførere, er særdeles vanskeligt. Bedømmelsen af det Resultat, der naas, er i allerhøjeste Grad paavirket af, om man lægger Hovedvægten paa den ene eller den anden Interesseside, om det er Hensynet til Personalet i Forretningerne, der er det særlig fremtrædende, eller det er Hensynet særlig til de Vilkaar, hvorunder Erhvervet kommer til at virke, eller det, som særlig fremhævet af den ærede sidste Taler, udelukkende er Kundehensynet, der skal være det fremherskende ved Affattelsen af et saadant Lovforslag. Jeg tror derfor, at naar man fra de forskellige Sider vel har kritiseret Enkelthederne, men dog til syvende og sidst har erklæret sig rede til at tage Lovforslaget, som det er, har man derigennem givet Udtryk for sin Forstaaelse af, at en saadan Lovgivning maa blive utilfredsstillende til forskellige Sider, efter som man anlægger det ene eller det andet Hovedsynspunkt. Men den Maade, paa hvilken de ærede Ordførere har valgt at give denne deres Opfattelse Udtryk, maa jeg takke for, idet den er mig

en Borgen for, at dette Lovforslag meget snart vil blive gennemført trods de mange kritiske Bemærkninger, ogsaa i dette Ting.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen, der talte som Socialdemokratiets Ordfører, har faaet den fuldkomne rette Opfattelse af min Udtalelse om, hvad der vilde blive Konsekvensen, hvis vi ikke naaede at faa denne Lovgivning færdig til den 1. Juli. Der laa ikke paa nogen mulig Maade deri nogen Trusel overfor det høje Ting — en saadan kunde det naturligvis paa ingen Maade falde mig ind at fremsætte. Men vi maa jo være klare over, at hvis vi ikke kan enes om den endelige Erstatning for Loven af 19. Juni 1908, saa maa vi falde tilbage paa den, indtil man naar til en saadan ensartet Opfattelse af de herhenhørende Spørgsmaal, at en Lovgivning som Erstatning for Lukkeloven af 1908 kan gennemføres. Andet har det ikke været, jeg har villet udtale med de Bemærkninger; jeg i denne Forbindelse fremsatte.

I øvrigt maa jeg naturligvis takke Socialdemokratiets Ordfører Hr. Chr. Hansen for den Tilslutning, han i det store og hele gav Lovforslaget, og som jo var en meget flatterende Baggrund for hans ærede Partifælle Hr. H. P. Hansens (Randers Amt) Kritik af Lovforslaget. Nu ved jeg, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen er en Ven af de stærke Ord og de store Gebærder, og disse Ord gaar mig derfor heller ikke saa synderlig nær. Men naar det ærede Medlem mener at kunne betegne et Lovforslag som „uheldigt“, „umuligt“ og „sjasket“ paa Grundlag af en saa overfladisk og lidet indgaaende Kritik som den, det ærede Medlem fremsatte, forekommer det mig, at hans stærke Ord vender sig et bestemt Sted hen, nemlig mod ham selv, og intet andetsteds. Jeg kan slet ikke tænke mig, at det ærede Medlem virkelig skulde mene, at under Hensyn til, at det i Lovforslaget tillades en Cigarhandler at fylde paa sin Automat om Søndagen, og at der paa den anden Side i Lovforslaget af folkekirkelige Hensyn ikke tillades Fotografering paa erhvervsmæssig Maade paa de fire store folkekirkelige Helligdage — at man ud fra en Petitesse af denne Art skulde betegne et Lovforslag, som angaar et saa vigtigt og omfattende Omraade som det foreliggende, som „uheldigt“, „umuligt“ og